

2 noiembrie 2023

La Sala Radio, Sascha Goetzel și Liviu Holender

Text de Costin Popa

Recent, concertul în abonament de vineri seara al Orchestrei Naționale Radio i-a avut ca oaspeți pe austriecii Sascha Goetzel, dirijor și Liviu Holender, bariton. Dacă primul este deja un obișnuit al podiumurilor noastre simfonice, iată că și tânărul cântăreț, 31 de ani, a adunat câteva apreciate apariții în România, cel puțin bucureștene, la Opera Națională și la Ateneul Român. Acum, sala din str. General Berthelot l-a găzduit pentru Ciclul de cântece „Lieder eines fahrenden Gesellen” pentru bariton și orchestră de Gustav Mahler, o compoziție cu primă audiție absolută în 1886. Așadar, „Cântecele unui ucenic călător”, pe care le prezintă în limba română în programul de sală chiar Liviu Holender, alături de traducerea versurilor celor patru lieduri.

Liviu Holender și Sascha Goetzel. Foto Cristian Barcan

Am regăsit glasul cald de bariton liric al artistului, dăruirea pentru linia frumoasă de cânt, asociată distilării nuanțate în mezzoforte (întâiul lied, „Când comoara mea se căsătorește”),

interpretarea derulată contrastant de la vigoarea și ritmul primei strofe din „Mergeam dimineața prin câmpie” la desenarea moale și catifelată, cu acut fin la octavă, emis cu ușurință în strofa a doua a aceluiași lied. Pentru cea de-a treia secțiune, tumultoasă, a ciclului („Am un cuțit înroșit”), Liviu Holender a proiectat în sală note înalte focusate spre finalul energic, încheiat de cordarii orchestrei ce și-au dizolvat sonoritățile în eter. În fine pentru ultimul lied, „Cei doi ochi albaștri ai iubitei mele”, baritonul s-a concentrat - profitând și de tentele de marș funebru - către expresia duioasă, cu intervale în același mezzoforte bine stăpânit, precum și către transformarea unui legato fără reproș în frazare poetică de lirism pur și trist.

Liviu Holender însoțește aparițiile pe scenele internaționale de operă cu cele pe podiumurile de concert în lumea liedului german sau francez și bine face. Creșterea experienței îi va aduce o și mai mare profunzime ideatică, utilă și în rostirile cizelate ale diferitelor texte de roluri lirice, ale versificațiilor. Liedul este o neprețuită școală de canto, pentru o întreagă carieră, așa cum și selecția potrivită a rolurilor în perfect acordaj cu vocalitatea proprie reprezintă cheia longevității artistice. Sunt convins că publicul bucureștean așteaptă revenirea lui Liviu Holender pe oricare din cele trei mari scene ale Capitalei.

Orchestra Națională Radio, la pupitru Sascha Goetzl. Foto Cristian Barcan

Dirijorul Sascha Goetzel a ales pentru partea instrumentală a serii, în afară de acompaniamentul mahlerian, Poemul simfonic „Don Juan”, op. 20 de Richard Strauss și „Simfonia nr. 5 în mi minor, op. 64” de Ceaikovski, în care a beneficiat de momente faste ale Orchestrei Naționale Radio. Bagheta a fost energică, în vervă, a derulat linii molcome, melancolice întrucâtva carteziene, cu apogee spectaculoase, dar într-un final oarecum arid (primul opus). A venit însă partea secundă, în care romantismul ceaikovskian a fost iradiat în efluvii largi, prin tempii expresivi impuși de dirijorul a cărui gestică a cucerit prin dinamică, prin cursivitatea expunerii. Omogenitatea și preciziunea atacurilor oricăror partide, osmoza perfect sudată a îmbinării, a întrepătrunderii lor, construcțiile adecvate, suprapunerea elocventă a planurilor sonore, totul a reușit componentelor formației, cu rezultate remarcabile de la murmurul coardelor grave, la însingurarea plină de tristețe a cornului, de pildă. Arcele de dezvoltare grandioasă, apoteozele, agitațiile furibunde au alternat cu subtilitățile.

A fost o versiune fără excese, dar echilibrată și în sonorități păstoase, o notabilă performanță pentru toți instrumentiștii Orchestrei Naționale Radio.